

ningestrømme. Hovedparten af de irakere, der har forladt deres hjem, skønnes at have fundet ly hos slægtninge og bekendte, og hertil kommer, at de fleste irakiske husstande menes at ligge inde med fødevarerlagre til endnu en måned.

I øvrigt er det sådan, at et enstemmigt Sikkerhedsråd i fredags vedtog en resolution, der viderefører olie for mad-programmet i 45 dage, og det betyder, at der nu igen over olie for mad-programmet i et vist omfang kan leveres nødhjælp til den irakiske befolkning, når og hvis sikkerhedssituationen tillader det. Men naturligvis er der anledning til fortsat at følge den humanitære situation meget nøje og med stor alvor.

Villy Søvndal (SF):

Jeg fordrejede sådan set ikke statsministerens udtalelse. Jeg citerede den, nemlig at det i al væsentlighed går efter planen. Det håber jeg er tilfaldt efter Folketingets forretningsorden.

Jeg forstår stadig væk ikke statsministerens argument. Man vidste vel, at det ville komme til den her situation. Var statsministeren af samme opfattelse som den amerikanske vicepræsident, at det ville falde sammen som et korthus? Var det det, statslederne havde siddet og bildt hinanden ind? Så er det klart, at man ikke behøver planlægge i forhold til nogen humanitær situation. Det er klart, at hvis det hele bare gik over lynhurtigt, var der ingen grund til at planlægge i forhold til den situation.

Hvis man havde regnet med, som statsministeren siger nu, at alt kunne ske, er det da en forbrydelse, at de krigsførende magter ikke har planlagt langt, langt mere præcist i forhold til den humanitære situation.

Så siger statsministeren, at der ikke er slået så mange ihjel. De, der tæller lig i Irak, gætter på, at det er 500. Det kan man have det forskelligt med om man synes er få eller mange. Jeg synes, det er mange. Jeg tror, at man efter det får fantastisk mange bitre folk, der har fået dræbt en far, en mor, en bror, en elsket, som vil være fremtidens terrorister i en verden, hvor de pludselig oplever hele deres liv fejtet væk, oven i købet af nogle, der siger, de kommer for at hjælpe dem.

Jeg synes, det er et kynisk synspunkt, vil jeg sige til statsministeren, ikke at mene, at 500 ihjelslåede uskyldige irakere er mange. Det er i mit univers ekstremt mange mennesker, som ikke har gjort noget som helst, som ikke har generet nogen som helst. Mange af dem er uskyldige

børn. Så jeg håber, statsministeren vil udtale sig lidt mere præcist, end tilfældet var før.

Det er jo ikke flygtningestrømmene, der er den afgørende humanitære katastrofe. Det er det, der sker inde i byerne. Det er det, der sker inde i Basra nu, hvor folk i lang, lang tid har været uden vand, uden mad, uden medicin. Det er dér, de dør, det er ikke som flygtninge, de dør som fanget i krigen i byerne.

Keld Albrechtsen (EL):

Når det nu er sådan, at modstanden fra det irakiske militær har været langt kraftigere, end man havde forudset, og at den forhåbning, man havde om, at Saddam Hussein-regimet ville kapitulere eller flygte, ikke har holdt stik, står man nu i den situation, hvor man skal til at ændre planerne fuldstændig og forberede et angreb på Bagdad, som kan blive meget, meget blodigt. Det går jeg ud fra statsministeren er enig i. Hvad er den danske holdning til det angreb?

Det har jo været fremme, at israelerne har brugt en bestemt metode, når de rykker ind i flygtningelejre, som i øvrigt naturligvis også er ulovlig. Der rykker de ind ved hjælp af bulldozere og smadrer alting, og det koster mange menneskeliv.

Der er også risikoen for, at det kan blive en kamp fra hus til hus, sådan som vi advarede statsministeren om under den debat, vi havde forud for vedtagelsen af dansk deltagelse i krigen. Men hvad er statsministerens holdning til, hvilke metoder der vil være acceptable i den forbindelse?

Kl. 14.30

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Først og fremmest må jeg sige, at jeg ganske enkelt ikke fatter, hvad det var, hr. Villy Søvndal talte om. Det var i hvert fald ikke noget, jeg havde snakket om.

Hr. Villy Søvndal står pludselig og taler om, at det var for dårligt og for galt, at jeg ikke havde beklaget, at så mange civile tilsyneladende er blevet dræbt. Jeg har overhovedet ikke talt om det. Jeg har over for hr. Holger K. Nielsen sagt, at hver eneste dræbt er en tragedie. Det kan da ikke siges klarere.

Det, jeg svarede på, var hr. Villy Søvndals spørgsmål om den humanitære situation, hvor jeg siger, at den faktisk har udviklet sig mindre alvorligt end ventet. Jeg har ikke med ét ord talt om antallet af dræbte, så hr. Villy Søvndal taler om noget helt andet end det, jeg har svaret på.